

Entrevista

“Fukushima és una lliçó per a tothom”

Klaus Töpfer

President de la comissió per a la moratòria nuclear d'Alemanya

Klaus Töpfer, ministre alemany de Medi en temps de Helmut Kohl, ex-director del programa de medi de l'ONU, és el cap visible d'una comissió que haurà de recomanar a la cancellera, Angela Merkel, com rectificar la decisió política de prolongar la vida a les disset centrals atòmiques alemanyes.

—**Va ser un error per part d'Angela Merkel estripar el calendari del seu antecessor, Gerhard Schröder, i ajornar l'adéu a l'energia atòmica?**

—De vegades passen coses que ningú no havia previst i ens obliguen a reflexionar. També els països industrialitzats, amb alts estàndards de seguretat, on no es tem un terratrèmol o un tsunami, han d'aprendre la lliçó de Fukushima. Hem d'invertir en tecnologies que no impliquin el risc d'unes conseqüències irreversibles, com és el cas de l'energia atòmica. El govern de Merkel, si més no, ha reaccionat de pressa i ha emprès el camí sense retorn de l'adéu a una font d'energia que, arribat el cas, no es pot desconnectar com qui desendolla una màquina de rentar, perquè continuarà necessitant molta atenció i paràmetres de seguretat. El problema no és només que no es pot deixar el ciutadà a les fosques, sinó que no es pot oblidar la seguretat dels reactors ja desconnectats.

—**Tot això, però, hauria estat menys costós si s'hagués respectat el calendari de l'adéu nuclear del govern anterior?**

—Ens hauriem estalviat la discussió política ara. Els efectes pràctics potser serien els mateixos. No ho sé. El paper que pertoca a la comissió és fer unes propostes d'allò que és energèticament assenyat, és a dir, desconnectar els reactors més vells, com ja ha fet Merkel, i mantenir-los fora de servei més enllà de la moratòria de tres mesos. Aquest seria el primer pas. Després vindrà com avançar, segons el meu parer, acceleradament, fins a l'abandonament complet d'una font d'energia que Alemanya ha vist de fa temps sense futur.

—**Alemanya ha estat capdavantera en la por nuclear o senzillament ha passat que aquí hi ha hagut un moviment antinuclear més vigorós i visible que en uns altres indrets?**

—A l'estranger s'ha parlat molt d'aquesta por alemanya. El cas és que, efectivament, per damunt de parers polítics, terminis més llargs o més curts o interessos energètics d'uns i altres, Alemanya ha estat el primer país industrialitzat, jo diria que l'únic, on hi ha hagut un consens social, polític i econòmic per a l'adéu nuclear.

—**I com s'entén, a la inversa, que un país com el Japó, que ha patit dues bombes atòmiques i que geogràficament és a la zona amb més risc de patir terratrèmols del planeta sigui justament el que més reactors té dins un territori més aviat petit? Com explicariéu aquesta confiança cega japonesa?**

—Primer de tot, el Japó m'inspira respecte. Es un país que ha patit de tot, que ha pagat un preu molt alt quant a vides humanes, no parlem ja de cost econòmic, i que té un esperit de superació i dignitat del qual hauríem d'aprendre molts. Després de la catàstrofe de Txernòbil el món no va reaccionar desconnectant els reactors. Alemanya tampoc no ho va fer, perquè aleshores no teníem la perspectiva d'unes energies renovables desenvolupades. Ara sí que la tenim, o si més no veiem perspectives de desenvolupament que aleshores semblaven quimèriques. I ho hem d'aprofitar. L'energia atòmica ja no es percep com a alternativa única, fàcil i domèstica a les energies importades, fòssils. Aprofitem-ho per a invertir en tecnologies que no impliquen riscos irreversibles.

Gemma C. Serra
Berlín